

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 13 september 2016 met nummer RvVb/A/1617/0036
in de zaak met rolnummer 1213/0394/A/1/0372

Verzoekende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. de heer Marc MONTEYNE2. de heer Phillipe DIERIKX3. de heer Piet VAN OVERBEKE <p>vertegenwoordigd door de heer Piet VAN OVERBEKE met woonplaatskeuze te 9230 Wetteren, Jabekestraat 61</p>
Verwerende partij	de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen vertegenwoordigd door advocaat Veerle TOLLENAERE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, koning Albertlaan 128
Tussenkommende partij	de nv WATERWEGEN EN ZEEKANAAL vertegenwoordigd door advocaten Sven VERNAILLEN en Joris GEENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27

I. BESTREDEN BESLISSING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 18 februari 2013 en geregulariseerd met een aangetekende brief van 11 maart 2013, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen van 18 december 2012.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de uitvoering van dijkwerken op de percelen gelegen te 9230 Wetteren, Scheldedreef en wijk Jabeke en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie D en E, nummers 0162B2, 0162E2, 0162R, 0162Z, 0257F02, 0271E, 0273F, 0280A, 0284A, 0286A, 0289B, 0289C, 0289D, 0290A, 0299A, 0300A, 0307B, 0713F, 0714K, 0720C, 0723, 0730, 0731, 0732, 0733, 0734, 0736A, 0738C, 0745C, 0758L2 + openbaar domein, 0332K.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.
De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkommende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

2.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 4 februari 2014 en stelt, omwille van onderhandelingen tussen de procespartijen, de behandeling van de vordering tot vernietiging eerst uit naar de openbare zitting van 26 augustus 2014 en vervolgens, in afwachting van het verlenen van een vergunning voor een nieuwe aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning, naar de openbare zittingen van 9 december 2014, 9 juni en 1 december 2015 en 5 juli 2016.

3.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 5 juli 2016.

De heer Piet VAN OVERBEKE, die, als derde verzoekende partij, ook verschijnt voor de eerste en de tweede verzoekende partij, advocaat Klaas DE PAUW, die *loco* advocaat Veerle TOLLENAERE verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Joris GEENS, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Op de openbare zitting van 5 juli 2016 stelt de kamervoorzitter de behandeling uit naar de openbare zitting van 19 juli 2016 om de raadsman van de tussenkomende partij toe te laten te verduidelijken of het rolrecht al dan niet betaald is en de gelegenheid te bieden eventuele overmacht voor de niet-betaling van het rolrecht aan te voeren.

Op de openbare zitting van 19 juli 2016 verschijnen de procespartijen schriftelijk.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 30 augustus 2012 dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “de bouw van een Sigmadijk op de rechteroever van de Schelde grondgebied van de gemeente Wetteren tussen Scheldededreef en wijk Jabeke” op de percelen gelegen te 9230 Wetteren, Scheldedreef”.

De aanvraag kadert in het geactualiseerd Sigmaplan en beoogt de achterliggende gebieden te beschermen tegen overstromingen. De werken omvatten onder meer de aanleg van een waterkering tot + acht meter TAW, het vrijwaren van een natuurlijke bronzone ter hoogte van het kasteelpark, het vrijwaren van de bestaande eigendommen in de woonwijk Jabeke, het stabiliseren van de bestaande oevers en de aanleg van een verharde dienstweg met medegebruik voor fietsers en wandelaars.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgesteld gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’, deels gelegen in woongebied met landelijk karakter, deels in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en nutsvoorzieningen, deels in parkgebied, deels in agrarisch gebied en deels in een zone voor waterwegen.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 27 september tot en met 26 oktober 2012, dienen onder meer de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert gunstig op 19 september 2012.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert gunstig op 20 september 2012.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed, adviseert gunstig op 24 september 2012.

TMWV adviseert voorwaardelijk gunstig op 25 september 2012.

De Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid (CIW) adviseert gunstig op 11 oktober 2012.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wetteren adviseert als volgt gunstig op 5 november 2012:

“ ...

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag (+ eventueel historiek)

...

Beschrijving

Het projectgebied bevindt zich langsheen de Schelde, tussen de Scheldedreef en de wijk 'Jabeke'. Hiervoor werd reeds eerder een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd, maar omwille van enkele onvoorziene stabiliteitsproblemen wordt de aanvraag met aanpassingen opnieuw voorgelegd. De trajectzone is ca. 2,8km lang. De aanvraag betreffen dijkwerken langs de Scheldedreef afwaarts tot de wijk Jabeke in het kader van het Sigmaphan. Anderzijds gaan de werken gepaard met veiligheidsmaatregelen tegen overstromingen en erosie van de Zeescheldeoevers. Het doel is een Sigmadijk te bouwen d.m.v. de aanleg van een waterkering tot 8,00m TAW. Ter hoogte van het kasteelpark wordt de natuurlijke bronzone gevrijwaard en wordt de bestaande halfverharde wegenis zoveel mogelijk gevolgd om enkele waardevolle bomen te behouden. De bestaande oevers worden d.m.v. herprofilering, breukstenen en stalen damplanken gestabiliseerd. Er wordt een verharde dienstweg aangelegd waar fietsers en voetgangers gebruik van kunnen maken. De verharding bestaat uit asfalt. Op de toegangen naar het jaagpad worden paaltjes voorzien. De werken houden in ca. 38410m³ grondverzet afgraven en ca. 32170m³ ophogen. De grond wordt zoveel mogelijk herbruikt. Over een lengte van 1367m worden damplanken in de grond aangebracht.

Verenigbaarheid met voorschriften inzake ruimtelijke ordening (ruimtelijke uitvoeringsplannen, plannen van aanleg, verkavelingsvoorschriften, verordeningen,...)

De aanvraag is principieel in overeenstemming met het geldende plan, rekening houdende met het besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester.

...

Beoordeling van de goede plaatselijke aanleg

De aanvraag is conform de planologische bepalingen rekening houdende met het besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester.

Overwegende dat i.k.v. het openbaar onderzoek 5 bezwaarschriften werden ingediend en dat deze worden behandeld door de vergunningverlenende overheid;

Het uitvoeren van de dijkwerken langs de Scheldedreef afwaarts tot de wijk Jabeke kadert in de uitvoering van het Sigmaplan en is dus van algemeen belang. Tijdens de werken wordt ook een jaagpad/dienstweg aangelegd voor voetgangers en fietsers. De werken hebben betrekking op de veiligheid van de omgeving omwille van de overstromingsgevoeligheid en de erosie van de Zeescheldeoevers.

Vanuit stedenbouwkundig oogpunt zijn er geen bezwaren.

De aanvraag kan gunstig geadviseerd worden.

...

De verwerende partij beslist op 18 december 2012 als volgt een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“ ...

Stedenbouwkundige basisgegevens uit de plannen van aanleg/ruimtelijke uitvoeringsplannen

Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften

De aanvraag is volgens het gewestplan Gentse en Kanaalzone deels gelegen in woongebied met landelijk karakter.

...

De aanvraag is volgens het gewestplan Gentse en Kanaalzone deels gelegen in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen.

...

De aanvraag is volgens het gewestplan Gentse en Kanaalzone deels gelegen in parkgebied.

...

De aanvraag is volgens het gewestplan Gentse en Kanaalzone deels gelegen in agrarisch gebied.

...

De aanvraag is volgens het gewestplan Gentse en Kanaalzone deels gelegen in zone voor waterwegen.

Bepalingen van het plan dat van toepassing is op de aanvraag

Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd plan van aanleg, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling. Het blijft de bevoegdheid van de overheid de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan.

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften: de werken worden uitgevoerd aan de oever van de Schelde in het kader het Sigma-project, dat tot doel heeft de achterliggende gebieden te beschermen tegen overstromingen waardoor de bestemming niet in het gedrang wordt gebracht.

...

Het openbaar onderzoek

...

Er werden vijf bezwaren ingediend. De bezwaren handelen over:

- 1. Geen kennisgeving over onteigening.*
- 2. Mogelijke afbraak van private oprit en bijhorende keermuur.*
- 3. Volgens plannen wordt de huidige drainage, die zich aan de teen van de dijk bevindt, niet verplaatst of vernieuwd. De huidige drainage zal niet meer functioneren.*
- Ontoereikende afwatering van het betreffend perceel.*
- 4. Het plaatsen van damplanken moet trillingsvrij of trillingsarm gebeuren.*
- 5. Duidelijkheid betreffende de grondinname en de te rooien bomen (perceel 0162W/deel).*
- 6. Hinder door de aanleg en het gebruik (vandalisme, zwerfvuil,...) van het nieuwe jaagpad en de vraag tot het plaatsen van een ondoordringbare afrastering om, problemen te voorkomen.*
- 7. Zullen de damplanken over deze lange afstand en diepte geen invloed hebben op de grondwaterstand?*
- 8. Bladval in de herfst, in combinatie met regen, vorst of sneeuw zal gevaarlijke toestanden met zich meebrengen ter hoogte van het bosperceel.*
- 9. Is het ecologisch en financieel verantwoord om zo'n ingreep te realiseren ter hoogte van het bosperceel waar totaal geen overstromingsgevaar bestaat ter hoogte van het bosperceel.*
- 10. De noodzaak van de aanleg van een verharding op de dijk (privacy, verkeersveiligheid, ecologisch niet te verantwoorden).*

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

- 1. Dit is geen stedenbouwkundige aangelegenheid.*
- 2. Dit is niet zichtbaar op de plannen. Zo nodig dient de woning van een nieuwe toegang voorzien te worden. Dit wordt opgelegd in de voorwaarden. Bezwaar gegrond.*
- 3. Bezwaar gegrond. Er kan aan het bezwaar tegemoet gekomen worden door de aanleg van een nieuwe drainagebuis indien dit nodig blijkt.*
- 4. Bezwaar gegrond. De trillingen worden beperkt door het uitvoeren van de werken met trillings- en geluidsarme technieken, zoals omschreven in de verklarende nota.*
- 5. Dit is geen stedenbouwkundige aangelegenheid.*

6. Het jaagpad wordt openbaar domein en zal de nodige onderhoudswerken krijgen. Bezwaar ongegrond.

7. Bezwaar ongegrond. Het project heeft geen negatieve invloed op de waterhuishouding van het gebied (cfr de watertoets).

8. Dit is niet van stedenbouwkundige aard.

9. Dit is niet van stedenbouwkundige aard.

10. Dit is niet van stedenbouwkundige aard.

Historiek

Bouwvergunning dd. 24/06/2010 voor het bouwen van een Sigma-dijk.

Echter bleek door terreinwaarnemingen dat er bijkomende stabiliteitsproblemen optraden, waardoor het ontwerp moet bijgesteld worden. Een deel van de vergunde werken, met name de ontbossing van een aantal percelen, wordt momenteel uitgevoerd.

Beschrijving van de omgeving en de aanvraag

De aanvraag situeert zich ter hoogte van de Schelde te Wetteren tussen de Scheldedreef en de wijk Jabeke. De werken kaderen in het Sigmaplan zoals beslist door de Vlaamse Regering op 22/07/2005. De werken garanderen de veiligheid tegen overstromingen en erosie van de Zeeschelde-oeveren. De geplande werken kunnen als volgt worden samengevat:

- Aanleg van een waterkering tot op het niveau +8,00m TAW
- Het vrijwaren van een natuurlijke bronzone ter hoogte van het kasteelpark
- Het maximaal vrijwaren van de bestaande eigendommen in de woonwijk Jabeke
- Het stabiliseren van de bestaande oevers door middel van een combinatie van herprofilering, breukstenen en stalen damplanken
- Het aanleggen van een verharde dienstweg met medegebruik voor fietsers en wandelaars
- De werken vinden plaats over een tracé van ca 2.8 km op de rechteroever van de Zeeschelde.
- Er dient ontbost te worden, deze werken zijn reeds gestart in het kader van het compensatiedossier COMP-06-022-OV (vroegere aanvraag).

De bovenkant van de dijk is momenteel onverhard en deels uitgerust met een begroeid, halfverhard smal pad.

Watertoets

...

MER-screening

Het ontwerp komt niet voor op de lijst gevoegd als bijlage I en bijlage II van het Project-m.e.r.-besluit maar wel op de lijst gevoegd als bijlage II van de Europese richtlijn 85/337/Eeg. Bijgevolg dient de vergunningverlenende overheid de aanvraag te screenen.

Een screening houdt in dat nagegaan wordt of het project, in het licht van zijn concrete kenmerken, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële milieueffecten, aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Zo er aanzienlijke milieueffecten kunnen zijn, dan moet een milieueffectenrapport worden opgemaakt.

Het project is niet gelegen in een speciale Beschermingszone of VEN-gebied. Aan de overzijde van de Schelde ligt het SBZ-gebied "Schelde- en Durmeëstuarium van de Nederlandse grens tot Gent".

Er valt geen negatief effect te verwachten op het SBZ-gebied ten gevolge van dit project.

Dit project is gelegen op de rechter Scheldeoever. Het project wordt gescheiden van het SBZ-gebied door de Schelde en door de openbare ontsluitingsweg voor wegverkeer tussen Wetteren en Schellebelle.

Gelet op de beperkte hinder van de dijkwerken op de rechteroever, kunnen geen aanzienlijke effecten veroorzaakt worden in voormeld SBZ-gebied.

Tijdens de aanlegfase zijn volgende milieueffecten te verwachten:

- *Mobiliteit: 18410m³ afvoer van gronden en 12170m³ aanvoer van gronden; 17500m³ breukstenen, 1800 ton damplanken. Hiermee zal werfverkeer gepaard gaan. De hinder ten gevolge van het werfverkeer zal gemilderd worden door het stimuleren van transport over water van breukstenen en damplanken.*
- *De geluidshinder wordt beperkt door het gebruik van trillings- en geluidsarme uitvoeringsmethoden voor het inbrengen van damplanken en voor het grondverzet. Er worden geen aanzienlijke milieueffecten verwacht ten gevolge van geluid.*

Tijdens de exploitatiefase zijn volgende milieueffecten te verwachten:

- *Mobiliteit: er wordt een veilige verkeersarme verbinding voor fietsers en wandelaars gecreëerd.*
- *Het project heeft geen negatief effect op de oppervlaktewaterkwaliteit en de stroming en waterhuishouding van de Schelde of de Grotevijversbeek.*
- *Er worden positieve effecten verwacht voor de mens: er wordt een verlaging van overstromingsrisico en gronderosie gerealiseerd.*
- *Het project voorziet niet in een wijziging van grondwaterstroming.*

Ondanks de beperkte hinder tijdens de aanlegfase van het project, heeft dit project geen aanzienlijke nadelige invloeden op de mens en het milieu.

Uit het bovenstaande blijkt dat er geen MER-rapport moet worden opgemaakt.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag is deels gelegen in woongebied, gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, parkgebied, agrarisch gebied en grotendeels is de zone

voor waterwegen en is in overeenstemming met de bepalingen volgens het gewestplan.

De dijkverhogings- en verstevigingswerken kaderen in het Sigmaplan dat tot doel heeft de dijken tot een bepaalde hoogte aan te leggen in functie van het garanderen van de veiligheid tegen overstromingen. Het gaat dus om het uitvoeren van noodzakelijke waterbeheersingswerken teneinde de achterliggende gebieden en woonwijken tegen watersnood te beschermen. In die zin worden dus de diverse bestemmingsgebieden zelf ook gevrijwaard ten aanzien van functie en gebruik.

Het project werd reeds vergund op 24/06/2010. Voorliggende aanvraag beoogt enkele wijzigingen aan de werken in het kader van stabiliteit en het verminderen van de grondinname van de werken ter hoogte van de wijk Jabeke. Hier werd geopteerd om met een steilere dijk te werken tot op 8,00m TAW. Hierdoor blijft de bestaande drainage in gebruik en dient er aan de landzijde van de dijk geen bijkomende inname te gebeuren.

Het gaat om de ophoging en de versterking van bestaande dijken die nu al het landschap bepalen.

De bronzone ter hoogte van het kasteelpark wordt gevrijwaard.

Over de ganse lengte van de dijk wordt een verhard jaagpad aangelegd, zodat recreatief medegebruik mogelijk is (wandelen en fietsen). Het pad wordt afgezet met wegneembare paaltjes. Zo is het pad – indien nodig – bruikbaar als dienstweg, maar wordt er verder vermeden dat het pad gebruikt wordt door ander gemotoriseerd verkeer.

In het kader van het openbaar onderzoek werden vijf bezwaren ingediend. Deze konden deels worden weerlegd of waren niet van stedenbouwkundige aard. Aan de gegronde bezwaren worden voorwaarden gekoppeld.

De adviezen van de adviserende instanties zijn (voorwaardelijk) gunstig.

Met betrekking tot de ontbossing, verwijst het Agentschap voor Natuur en Bos naar een goedgekeurde passende beoordeling en naar het compensatiedossier (nr. COMP-06-022-OV) in het kader van de vorige aanvraag. De ontbossing maakt evenwel geen deel uit van de voorliggende aanvraag.

Uit de MER-screening blijkt dat er geen MER-rapport dient opgemaakt te worden.

De aanvraag is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

Algemene conclusie

Tegen de aanvraag zijn er, mits het opleggen van de voorwaarden, geen stedenbouwkundige bezwaren.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

1.

De nv WATERWEGEN EN ZEEKANAAL verzoekt met een aangetekende brief van 15 april 2013 in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 7 mei 2013 de tussenkomende partij toegelaten in de debatten tussen te komen.

Een beschikking over het verzoek tot tussenkomst heeft steeds een voorlopig karakter.

2.

Aan de tussenkomende partij is gevraagd, binnen vijftien dagen na de dag van de betekening van de brief van de griffie van 15 mei 2013, het rolrecht te betalen.

De tussenkomende partij heeft het rolrecht niet betaald.

Omwille van het algemeen rechtsbeginsel dat de strengheid van het decreet bij overmacht of onoverwinnelijke dwaling kan worden gemilderd, heeft de Raad aan de tussenkomende partij de mogelijkheid geboden de redenen voor het niet (tijdig) betalen van het rolrecht te verduidelijken.

De tussenkomende partij heeft gemeld dat er geen enkele overmacht of onoverwinnelijke dwaling is.

3.

De tussenkomende partij heeft het verschuldigd rolrecht niet betaald en voert daarvoor geen onoverkomelijke dwaling of overmacht aan.

De Raad verklaart het verzoek tot tussenkomst onontvankelijk.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen stellen dat zij verschillende bezwaren hebben laten gelden tijdens het openbaar onderzoek, en zij herhalen deze bezwaren in hun verzoekschrift bij de Raad.

Volgens de verzoekende partijen zal hun privacy en rust worden aangetast, komt hun veiligheid in het gedrang, gaat hun uitzicht op een groene dijk verloren en zullen er problemen zijn met zwerfvuil.

De derde verzoekende partij voert ook nog aan dat de bestaande onverharde weg, die toegang verleent tot haar perceel, zal worden afgesloten met paaltjes, waardoor haar perceel niet meer toegankelijk is om zwaardere materialen aan- en af te voeren.

2.

De verwerende partij betwist als volgt het belang van de verzoekende partijen:

“ ...

De verzoekende partijen vermelden in hun verzoekschrift nergens op welke van de in artikel 4.8.11, § 1, lid 1, 1° tot en met 6° VCRO vermelde hoedanigheden zij zich beroepen om hun belang bij een beroep bij uw Raad te staven.

De verzoekende partijen zouden zich eventueel kunnen beroepen op artikel 4.8.11, § 1, lid 1, 3° VCRO om als derde belanghebbenden bij uw Raad beroep in te stellen tegen de bestreden beslissing, maar dan moeten de verzoekende partijen in hun verzoekschrift minstens de hinder en de nadelen beschrijven die zij ingevolge de bestreden beslissing, rechtstreeks dan wel onrechtstreeks, kunnen ondervinden. De verzoekende partijen blijven in gebreke dit te doen.

...

Artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO stelt dat volgende belanghebbenden een beroep kunnen instellen bij uw Raad:

...

De verzoekende partijen moeten het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet omschrijven en tegelijk zullen de verzoekende partijen dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden (...).

...

Waar de verzoekende partijen zouden menen dat zij als aanpalende eigenaars (waarbij de verzoekende partijen geen stukken voorleggen waaruit blijkt dat zij eigenaars zijn van de desbetreffende percelen en woningen) over een belang zouden beschikken dient te worden aangegeven dat het loutere nabuurschap van de verzoekende partijen op zich niet zonder meer kan volstaan om hen het rechtens vereiste belang bij het beroep te verschaffen (...).

...

De verzoekende partijen maken in hun verzoekschrift niet voldoende waarschijnlijk dat er rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadeel zou kunnen ontstaan door de bestreden vergunning. Het louter opsommen/aanhaken van beweerde hinder of nadelen of het verwijzen naar/herhalen van de grieven geuit in een bezwaarschrift dat werd ingediend naar aanleiding van het openbaar onderzoek kan niet volstaan als een concrete omschrijving van de aard en de omvang ervan.

De verzoekende partijen geven geen duidelijke omschrijving van hun belang, minstens laten ze in hun verzoekschrift na om op een concrete manier te verduidelijken hoe zij hinder of nadeel zouden ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

...

Enkel omwille van deze reden is het beroep onontvankelijk.

Ondergeschikt, in het geval uw Raad zou oordelen dat het zou volstaan om louter de grieven geuit in de door de verzoekende partijen ingediende bezwaarschriften te herhalen of ernaar te verwijzen om een omschrijving te geven van de vermeende hinder en nadelen die ze door de bestreden beslissing zouden kunnen ondervinden – quod non –, is de verwerende partij van mening dat de verzoekende partijen niet voldoende waarschijnlijk en concreet aantonen welke (verhoogde) rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadeel zij menen te ondervinden in vergelijking met de reeds bestaande hinder

of nadelen en allerm minst concreet aantonen welke hinder of nadelen zij menen te ondervinden.

Waar de verzoekende partijen in hun verzoekschrift, hun bezwaarschriften worden hierin integraal herhaald, klagen over het feit dat er een aantasting zou zijn van hun privacy en rust wegens het feit dat er vanaf de dijk zicht is op de achtertuinen en de achtergevels van bepaalde woningen wordt niet aangetoond dat deze hinder of nadelen zouden voortvloeien uit de bestreden beslissing.

Integendeel, uit de bestreden beslissing en hierin ook gevolgd door de verzoekende partijen volgt dat er reeds inkijk bestaat (p. 2 verzoekschrift):

...

De vermeende hinder en nadelen die de verzoekende partijen menen te ondervinden vloeien niet rechtstreeks voort uit de bestreden beslissing, maar zijn reeds aanwezig.

Bovendien wordt nergens concreet aangetoond of en in welke mate er inkijk zou bestaan in de achtertuin en woningen van de verzoekende partijen.

...

Ook inzake veiligheid wordt niet concreet aangetoond dat “er inkijk zou zijn in de woningen en potentiële inbrekers de inboedel makkelijk zouden kunnen spotten” en dit zou voortvloeien uit de bestreden beslissing.

...

Het feit dat er een asfaltweg zou worden aangelegd op de dijk verandert niets aan de bestaande situatie. Integendeel, de dijk blijft enkel voor wandelaars en fietsers begaanbaar en zal niet meer toegankelijk zijn voor wagens (m.u.v. dienstwagens) gelet op het plaatsen van paaltjes.

Het is dan ook weinig ernstig te stellen dat een inbreker weinig moeite zou hebben met het wegnemen van de paaltjes terwijl er momenteel geen paaltjes staan en dus geen enkele moeite dient te worden gedaan door potentiële inbrekers om de bestaande weg en dijk met een voertuig te bereiken (de derde verzoekende partij stelt in zijn bezwaarschrift – p.5 verzoekschrift – zelf dat het momenteel een “vrij toegankelijke weg” betreft).

...

Ook inzake netheid dient te worden aangegeven dat de vermeende vrees dat door de passage van fietsers zwerfvuil zou ontstaan langs de dijk allerm minst voortvloeit uit de bestreden beslissing.

Zoals hierboven reeds meermaals aangegeven blijkt dat de dijk momenteel gebruikt wordt door wandelaars en mountainbikers die eveneens een vermeend potentieel “gevaar” inzake het lozen van zwerfvuil zijn.

...

Waar de verzoekende partijen vervolgens stellen dat er voor fietsers een veiliger alternatief zou bestaan dan de geplande route via de dijk, waarbij wordt gewezen op een vermeend gebrek aan verlichting langs de dijk waardoor ze zich niet zouden kunnen inbeelden dat “ouders van schoolgaande kinderen hun kroost in de winter naar school zouden laten fietsen via een pikdonkere en afgelegen Scheldedijk”, en er voor de gemiddelde fietser amper vijf minuten fietsplezier zou bestaan, tonen ze geen persoonlijk belang aan.

...

Tot slot verwijst de derde verzoekende partij naar een aantal specifieke aan hem eigen zijnde bezwaren betreffende de voorziene verharding en afsluiting met paaltjes. De derde verzoekende partij is van mening dat de desbetreffende weg met paaltjes wordt

afgesloten terwijl dit volgens hem de enige weg zou zijn om zijn percelen te bereiken wanneer dit nodig zou zijn voor de aan- en afvoer van zwaardere materialen.

...

De derde verzoekende partij toont geenszins aan dat de onverharde weg langsheen zijn percelen de enige weg zou zijn waarlangs zijn percelen bereikbaar zouden zijn wanneer het nodig zou zijn zwaardere materialen aan- en af te voeren.

De verwerende partij heeft het bezwaar van de derde verzoekende partij onderzocht en beantwoord waarbij volgende voorwaarde werd opgelegd in de bestreden beslissing:

“Indien nodig wordt een nieuwe toegang voorzien tot het perceel van 0162D 2”

Er wordt met een voorwaarde in de bestreden beslissing duidelijk gesteld dat indien nodig het perceel van een nieuwe toegang dient te worden voorzien.

De verzoekende partij toont zelfs nog steeds niet concreet aan dat het ook daadwerkelijk nodig zou zijn.

Uit het bovenstaande volgt dat de derde verzoekende partij geen hinder of nadelen door de bestreden beslissing op dit punt zal ondervinden.

...”

3.

De verzoekende partijen antwoorden hierop:

“ ...

Aangezien verzoekers in hun inleidend verzoekschrift duidelijk en omstandig hebben aangegeven dat zij hinder zullen ondervinden van de door de bestreden beslissing vergunde en voor fietsers dienstige verharding van de dijk en toegangswegen (voornamelijk aantasting privacy en ook verhoogd inbraakrisico), behoren zij manifest tot de categorie van belanghebbenden die een beroep kunnen instellen bij uw Raad overeenkomstig artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO (“elke natuurlijke of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing”), zonder dat het daarbij noodzakelijk is voornoemde bepaling uit de codex te citeren. Verweerder komt overigens ook meteen bij deze bepaling uit.

...

Verzoekers hebben in hun inleidend verzoekschrift inderdaad herhaald, geciteerd zelfs, wat reeds stond te lezen in het bezwaarschrift dat zij (toen met dertien andere in dezelfde omstandigheden verkerende gezinnen) hadden ingediend tijdens het openbaar onderzoek. Verzoekers konden ook moeilijk anders, aangezien de bestreden beslissing daaraan niets verandert en zelfs niet ingaat op de hinder die zij in hun bezwaarschrift hadden omschreven (voornamelijk de aantasting van hun privacy ingevolge de inkijk door de vele passanten die van het nieuwe “fietspad” gebruik zullen maken), hetgeen verzoekers niet noopte tot verdere ontwikkelingen terzake.

...

Het kan niet redelijkerwijze ontkend worden dat er, wat de aantasting van de privacy en rust van verzoekers betreft, een essentieel verschil bestaat tussen de inkijk door een drielal (huidige toestand), dan wel door enkele honderden tot een paar duizend passanten per dag (toestand die het gevolg zal zijn van het vergunde “fietspad”; supra nr. 4). Het causaal verband tussen de bestreden beslissing en de (minstens zeer sterk

verhoogde) hinder die verzoekers zullen ondervinden op het vlak van hun privacy en rust is manifest.

...

Bij het bezwaarschrift dat verzoekers (samen met dertien andere in dezelfde omstandigheden verkerende gezinnen) hadden ingediend, waren ter illustratie ook een aantal foto's gevoegd van een aantal woonhuizen, gefotografeerd van op de dijk (zie bijlage 3 van stuk 4).

...

Voor zover als nodig, voegen verzoekers nog foto's bij van hun woningen, gezien van op de dijk, alsmede van de dijk, gezien vanaf de achtergevel van hun woning (stukken 6 tot 7). Het betreft telkens recent gebouwde woningen met, zoals dit heden ten dage gebruikelijk is, een "open" naar de tuin gerichte achtergevel, waardoor verzoekers overigens niet enkel genieten van een mooi uitzicht op hun tuin maar tevens van het uitzicht op het aan de overzijde gelegen natuurgebied de Kalkense Meersen. Dit unieke uitzicht is voor verzoekers een doorslaggevende factor geweest voor de aankoop van de percelen waarop zij hun woning hebben gebouwd (wat zich natuurlijk ook in de aankoopprijs heeft vertaald), maar moeten helaas een aantal jaren later vaststellen dat zij nu zelf dagelijks te kijk zullen gesteld worden voor de ogen van honderden tot een paar duizend passanten.

...

Voor eenieder die ter plaatse komt, is het duidelijk dat de aanleg van een druk fietspad op deze plaats een ongeziene situatie uitmaakt gelet op de massale inkijk in tientallen privétuinen en woningen die dit tot gevolg heeft (terwijl ook niemand begrijpt waarom er op die plaats een fietspad zou moeten komen).

Verzoekers zien niet in hoe zij, ten einde blijk te geven van hun belang, het nog meer waarschijnlijk kunnen maken dat zij ingevolge de bestreden beslissing hinder en nadeel kunnen hebben, met name op het vlak van hun privacy en rust.

...

Voor zover als nodig beantwoorden verzoekers hieronder nog kort wat verweerder in zijn antwoordnota hierover stelt.

Wat het (door het asfalteren van de thans onverharde dijk) verhoogd risico op inbraak betreft, stelt verweerder, ten einde te besluiten tot het gebrek aan belang van verzoekers, dat zijn beslissing niets verandert aan de huidige toestand aangezien de dijk thans ook berijdbaar is door dienstvoertuigen en dat zijn beslissing een verbetering inhoudt doordat de dijk met (wegneembare paaltjes) wordt afgesloten voor voertuigen (randnummer 14 antwoordnota verweerder).

De dijk is inderdaad in zijn onverharde toestand berijdbaar door de dienstvoertuigen van de tussenkomende partij, zij het slechts stapvoets en mits vierwielaandrijving, wat de thans onverharde dijk, in tegenstelling tot een drie meter brede geasfalteerde weg, geen ideale toegangs- en (vooral) vluchtroute maakt voor potentiële inbrekers, daar waar de wegneembare paaltjes geen onoverkomelijke hindernis mogen vormen voor deze laatsten.

Wat de laatste twee hinderaspecten betreft (netheid en uitzicht), hebben verzoekers hierboven toegegeven dat de bestreden beslissing hier bij nader inzien wel op heeft geantwoord (supra nr. 9). Verzoekers nemen er akte van dat "het jaagpad (...) de nodige onderhoudswerken (zal) krijgen" en dringen dienaangaande niet verder aan.

...

**WAT DE ONTVANKELIJKHEID BETREFT – HET BELANG VAN DERDE VERZOEKER
IN HET BIJZONDER**

...

Uit de kadastrale plannen die deel uitmaakten van het vergunningsdossier en waarnaar derde verzoeker in verband met zijn eerstgenoemd bezwaar uitdrukkelijk verwees, blijkt duidelijk dat perceel 0162D 2 enkel het woonhuis van derde verzoeker betreft (waarop zijn eerste bezwaar betrekking had, alsmede voornoemd antwoord van verweerder en de door hem opgelegde voorwaarde in de bestreden beslissing), terwijl het tweede bezwaar betrekking heeft op de totaliteit van de percelen van derde verzoeker, die voor het overgrote deel overeenstemmen met perceel 0162B 2, zijnde tuin en bos, hetgeen eveneens blijkt uit voornoemde kadasterplannen. Bovendien blijkt uit de foto die derde verzoeker bij zijn bezwaarschrift had gevoegd ter illustratie van zijn eerste bezwaar, dat de private oprit waarvan sprake, enkel toegang biedt tot de woning en niet tot de tuin of het bos, aangezien deze oprit met keermuren is omzoomd (omwille van het hogere grondniveau aan de andere zijde).

De voorwaarde die de bestreden beslissing opgelegd, met name dat indien nodig een nieuwe toegang wordt voorzien tot het perceel 0162D 2, biedt geen oplossing voor de hinder die derde verzoeker zal ondervinden door het feit dat de enige toegangsweg tot zijn tuin en bos (perceel 0162B 2), die geschikt is voor het transport van zwaardere materialen, met paaltjes zal worden afgesloten.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Om als belanghebbende derden bij de Raad beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO dat de verzoekende partijen rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden als gevolg van de bestreden vergunningsbeslissing, maar niet dat deze hinder of nadelen absoluut zeker zijn.

De verzoekende partijen moeten het eventueel bestaan van deze hinder of nadelen wel voldoende waarschijnlijk maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet omschrijven en tegelijkertijd aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden.

Dan hebben de verzoekende partijen het rechtens vereist belang om, conform artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO, bij de Raad beroep in te stellen tegen de bestreden beslissing.

2.

De verzoekende partijen wonen in de zeer nabije omgeving van de percelen waarop de bestreden beslissing betrekking heeft.

De verzoekende partijen voeren voldoende overtuigend aan dat zij hinder zullen kunnen ondervinden met betrekking tot hun privacy en rust, omdat er van op de dijk inkijk mogelijk is in hun tuinen.

De derde verzoekende partij stelt tevens dat de enige toegangsweg tot haar tuin en bos, die geschikt is voor het transport van zwaardere materialen, zal worden afgesloten met paaltjes.

De door de verzoekende partijen opgesomde mogelijke hinder en nadelen is voldoende persoonlijk, direct en actueel.

De verzoekende partijen hebben dan ook het rechtens vereist belang, zoals bepaald in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO, om bij de Raad beroep in te stellen tegen de bestreden beslissing.

3.

De Raad verwerpt dan ook de exceptie van de verwerende partij.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partijen zich alleen verzetten tegen de aanleg van de verharde dienstweg op de dijk, terwijl de aanvraag ook verscheidene andere werken beoogt, zoals onder meer de aanleg van een waterkering tot + acht meter TAW, de vrijwaring van een natuurlijke bronzone ter hoogte van het kasteelpark en van de bestaande eigendommen in de wijk Jabeke, en de stabilisatie van de bestaande oevers.

Volgens de verwerende partij is het beroep, voor zover gericht tegen de overige onderdelen van de aanvraag, onontvankelijk.

2.

De verzoekende partijen antwoorden hierop:

“ ...

Verzoekers bevestigen dat zij tegen deze andere werken inderdaad geen bezwaren hebben.

...

Verzoekers hebben zich naar aanleiding van het instellen van hun beroep afgevraagd of een gedeeltelijke vernietiging mogelijk zou zijn en zij derhalve het voorwerp van hun beroep niet moesten beperken tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing in de mate deze een vergunning verleende voor de aanleg van het bewuste “fietspad”.

Verzoekers kwamen evenwel tot de conclusie dat een gedeeltelijke vernietiging in casu niet zo evident lijkt, minstens dat zij niet het beste geplaatst zijn om daarover te oordelen.

Een gedeeltelijke vernietiging, in de zin zoals hierboven aangegeven, zou er in fine immers kunnen toe leiden dat de tussenkommende partij een vergunning behoudt voor de heraanleg van de dijk, maar dan zonder de op de plannen voorziene verharding.

Daardoor zou de dijk 50 cm (dikte van de verharding) lager uitvallen dan gepland. Of de dijk dan nog voldoet aan de vereisten voor een zogenaamde Sigmadijk, weten verzoekers niet.

Indien niet, dan zou een gedeeltelijke vernietiging meteen ook afbreuk doen aan hetgeen wordt behouden als zijnde vergund.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Een stedenbouwkundige vergunning is in principe één en ondeelbaar, waardoor een vergunningsbeslissing niet gedeeltelijk kan worden vernietigd. Van dit beginsel kan slechts uitzonderlijk afgeweken worden wanneer vaststaat dat het gedeelte van de vergunning, dat het voorwerp is van een beroep tot gedeeltelijke vernietiging, afgesplitst kan worden van de rest van de vergunning en dat de vergunningverlenende overheid dezelfde beslissing zou genomen hebben wanneer het betrokken gedeelte geen deel was van de aanvraag.

Anders betekent het blijven bestaan van het niet-vernietigd gedeelte van de bestreden beslissing dat de Raad zich in de plaats stelt van het vergunningverlenend bestuursorgaan en zich niet beperkt tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

2.

De verwerende partij verleent met de bestreden beslissing, onder voorwaarden, een stedenbouwkundige vergunning voor:

“ ...

- *Aanleg van een waterkering tot op het niveau +8,00m TAW*
- *Het vrijwaren van een natuurlijke bronzone ter hoogte van het kasteelpark*
- *Het maximaal vrijwaren van de bestaande eigendommen in de woonwijk Jabeke*
- *Het stabiliseren van de bestaande oevers door middel van een combinatie van herprofilering, breukstenen en stalen damplanken*
- *Het aanleggen van een verharde dienstweg met medegebruik voor fietsers en wandelaars*
- *De werken vinden plaats over een tracé van ca 2.8 km op de rechteroever van de Zeeschelde*
- *Er dient ontbost te worden, deze werken zijn reeds gestart in het kader van het compensatiedossier COMP-06-022-OV (vroegere aanvraag)*

De bovenkant van de dijk is momenteel onverhard en deels uitgerust met een begroeid, halfverhard smal pad.

...”

De verwerende partij roept zelf de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep in, voor zover het gericht is tegen de onderdelen van de aanvraag, die geen betrekking hebben op de aanleg van een verharde dienstweg met medegebruik voor fietsers en wandelaars, maar behandelt in de bestreden beslissing zelf de aanvraag volledig als één geheel en zonder enige opsplitsing, door te stellen dat de aanvraag de uitvoering van noodzakelijke waterbeheersingswerken beoogt om de achterliggende gebieden en woonwijken tegen watersnood te beschermen.

Uit de bestreden beslissing blijkt helemaal niet dat de aan te leggen verharde dienstweg met medegebruik voor fietsers en wandelaars afgesplitst kan worden van de rest van de aanvraag.

De Raad oordeelt dan ook dat de exceptie ongegrond is en verwerpt de exceptie.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Enig middel

Standpunt van de partijen

1.

In hun enig middel roepen de verzoekende partijen de schending in van de artikelen 4.3.1, §1, 1°, b en 4.3.1, §2, 1° VCRO, en van de artikelen 2 en 3 van wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Volgens de verzoekende partijen schendt de verwerende partij deze bepalingen door in de bestreden beslissing, bij de beoordeling van een goede ruimtelijke ordening, geen rekening te houden met de tijdens het openbaar onderzoek geuite bezwaren, omdat die, volgens de verwerende partij, niet stedenbouwkundig zijn, terwijl ze betrekking hebben op hinderaspecten.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop:

“..."

In de bestreden beslissing wordt bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening gesteld:

“In het kader van het openbaar onderzoek werden vijf bezwaren ingediend. Deze konden deels worden weerlegd of waren niet van stedenbouwkundige aard. Aan de gegronde bezwaren worden voorwaarden gekoppeld.”

De verwerende partij heeft de bezwaren van de verzoekende partijen in overweging genomen bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening en kwam tot het besluit dat de aanvraag in overeenstemming was met de goede ruimtelijke ordening.

De verzoekende partijen stellen ten onrechte dat de verwerende partij de in het verzoekschrift onder sub 4 en sub 5 vermelde bezwaren, die volgens hen zouden handelen over hinderaspecten, niet zou hebben behandeld en beantwoord.

De bestreden beslissing stelt dat de bezwaren handelden over:

...

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden in de bestreden beslissing volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

...

De verwerende partij kwalificeert de bezwaren van de verzoekende partijen over privacy, verkeersveiligheid en ecologisch niet te verantwoorden onder “10. de noodzaak van de aanleg van een verharding op de dijk”. Dit wordt door de verzoekende partijen niet betwist en strookt volledig met de inhoud van het bezwaarschrift van de verzoekende partijen:

“4.5 Met wat gezond verstand en inzicht in de plaatselijke toestand kan men moeilijk anders besluiten dat er voor de aanleg van een fietspad op het door ons beoogde traject geen enkele noodzaak bestaat, noch om redenen van verkeersveiligheid, noch om andere. Er bestaat reeds een veilige route, die naar omstandigheden overigens veiliger is dan het geplande fietspad en bovendien korter is in afstand.

Nu er manifest geen reden van algemeen belang voorhanden is om op het door ons beoogde traject een fietspad aan te leggen, kan de afweging met de private belangen die daardoor geschaad worden enkel in het voordeel van deze laatste beslecht worden.

5. Onze belangen zullen inderdaad geschaad worden indien het geplande fietspad langsheen onze percelen wordt aangelegd. ” (eigen onderlijning)

De bestreden beslissing stelt dat dergelijk bezwaar, en de hierop gebaseerde vermeende schending van belangen, enkel betrekking heeft op de noodzaak van de aanleg van een verharding op de dijk en dit aspect niet van stedenbouwkundige aard is.

Bovendien werd het bezwaar inzake hinder door aanleg en het gebruik (vandalisme, zwerfvuil, ...) van het nieuwe jaagpad als ongegrond afgewezen. De bestreden beslissing weerlegt het bezwaar door te stellen dat het jaagpad openbaar domein wordt en de nodige onderhoudswerken zullen krijgen.

Uit het bovenstaande volgt dat de bezwaren zoals herhaald in het verzoekschrift sub 4 wel werden onderzocht, behandeld en beantwoord in de bestreden beslissing. De bestreden beslissing heeft rekening gehouden met de door de verzoekende partijen ingediende bezwaren.

Daarnaast heeft de verwerende partij ook het in het verzoekschrift aangehaalde bezwaarschrift (sub 5) van de derde verzoekende partij, dat handelt over de afsluiting van de “oprit Jabekestraat” met wegneembare paaltjes, behandeld en beantwoord.

Volkomen ten onrechte zijn de verzoekende partijen van mening dat in de bestreden beslissing geen spoor hierover terug te vinden zou zijn. Niets is minder waar.

Bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening wordt gesteld:

“Over de ganse lengte van de dijk wordt een verhard jaagpad aangelegd, zodat recreatief medegebruik mogelijk is (wandelen en fietsen). Het pad wordt afgezet met wegneembare paaltjes. Zo is het pad – indien nodig – bruikbaar als dienstweg, maar wordt er vermeden dat het pad gebruikt wordt door ander gemotoriseerd verkeer.” (eigen onderlijning)

Het pad is dus nog steeds bereikbaar voor bepaalde zaken wanneer het nodig zou zijn.

In de bestreden beslissing wordt bij het behandelen van de bezwaren daarenboven gesteld dat het door de derde verzoekende partij aangehaalde bezwaar gegrond is. De bestreden beslissing stelt dat indien nodig de woning van een nieuwe toegang dient te worden voorzien. Dit wordt zelfs als voorwaarde opgelegd in de bestreden beslissing.

De ingediende bezwaren werden in de bestreden beslissing onderzocht en afdoende weerlegd.

In de bestreden beslissing werden zowel de bestemming als de goede ruimtelijke ordening grondig onderzocht en werd afdoende gemotiveerd waarom de vergunning werd verleend. Op deze beoordeling levert de verzoekende partij verder geen kritiek.

De motiveringsplicht die op de verwerende partij rust, impliceert niet dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten rechtstreeks en punt na punt moet beantwoorden (I. Opdebeek en A. Coolsaet, Formele motivering van bestuurshandelingen, Brugge, Die Keure, 1999, p. 160-161, nr. 198; p. 198-199, nr. 249; zie ook RvS 21 oktober 2010, nr. 208352; RvS 22 december 2009, nr. 199.192).

De bestreden beslissing schendt de vermelde bepalingen van de VCRO en de artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 niet.

...

3.

In hun wederantwoordnota stellen de verzoekende partijen nog:

“...

Verzoekers hebben hierboven reeds toegegeven dat de bestreden beslissing wel een antwoord verschaft op hun bezwaren inzake netheid en uitzicht.

Blijven dus over:

- het bezwaar van alle verzoekers inzake de aantasting van hun privacy en rust, doordat door de aanleg van het bewuste fietspad grenzend aan hun percelen honderden tot een paar duizend passanten per dag inkijk zullen hebben in hun tuinen en woningen, in vergelijking met een paar toevallige passanten, wat thans het geval is;*
- het bezwaar van alle verzoekers dat de aanleg van deze verharde weg een verhoogd risico op inbraak met zich meebrengt;*
- het bezwaar van derde verzoeker dat zijn tuin en bos niet meer bereikbaar zijn voor zwaardere materialen door het afsluiten van het pad naast zijn percelen en lopende van de straat naar de dijk.*

Kan men op grond van de bestreden beslissing begrijpen waarom deze bezwaren door verweerder werden genegeerd?

Zeker niet aan de hand van de algemene bewoordingen die verweerder in randnummer 25 van zijn antwoordnota citeert: “In het kader van het openbaar onderzoek werden vijf bezwaren ingediend. Deze konden deels worden weerlegd of waren niet van stedenbouwkundige aard. Aan de gegronde bezwaren worden voorwaarden gekoppeld.”.

...

aanleg van het bewuste fietspad niet noodzakelijk was, dan was de kwalificatie die door verweerder in de bestreden beslissing werd gegeven aan de bezwaren van verzoekers uiteraard correct, alsmede het antwoord dat dit niet van stedenbouwkundige aard is.

...

De uitleg van verweerder dat hij in de hierboven geciteerde bewoordingen heeft geantwoord en correct heeft geantwoord op de bezwaren van verzoekers en waarvoor hij beroep moet doen op het onvolledig en uit de context citeren van verzoekers, is niet ernstig meer.

...

Verzoekers merken wel op dat in voornoemde manifest verkeerd omschreven samenvatting van hun bezwaren in de bestreden beslissing, ook het woord “privacy” voorkomt, zij het tussen haakjes en zonder verdere duiding.

Voor zover dit zou moeten geïnterpreteerd worden (hetgeen verweerder nochtans niet beweert) als zou het verschaft antwoord “dit is niet van stedenbouwkundige aard” toch antwoorden op het bezwaar van verzoekers dat zij hinder zullen ondervinden door de aantasting van hun privacy, dan kan men alleen vaststellen dat dit antwoord niet afdoend is, zodat ook om die reden de motiveringsplicht is geschonden.

Dit bezwaar is immers wel van stedenbouwkundige aard, hetgeen verweerder overigens niet betwist in zijn antwoordnota (in tegenstelling tot de tussenkomenende partij; infra nr. 34).

...

Rest dan nog het bezwaar van derde verzoeker dat zijn tuin en bos niet meer bereikbaar zullen zijn met zware materialen door de afsluiting (met wegneembare paaltjes) van het pad dat naast zijn percelen loopt van de straat naar de dijk.

Zoals hoger uitgebreid aangetoond, heeft verweerder daar zeker niet op geantwoord door een ander bezwaar van derde verzoeker (mogelijke afbraak van de oprit naar zijn woning) gegrond te verklaren en dienaangaande een voorwaarde op te leggen (supra nr. 22).

Van dit bezwaar is in de bestreden beslissing geen spoor terug te vinden.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In hun enig middel voeren de verzoekende partijen aan dat de verwerende partij in de bestreden beslissing onvoldoende antwoordt op hun tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren, die nochtans betrekking hebben op hinderaspecten die, overeenkomstig artikel 4.3.1, §1, 1°, b) VCRO, kunnen leiden tot de weigering van een vergunning.

2.

De verzoekende partijen behandelen hun enig middel in hun wederantwoordnota veel uitgebreider en anders dan in hun verzoekschrift.

De verzoekende partijen wijzen in hun wederantwoordnota op verschillende concrete hinderaspecten, zoals de privacyhinder, het verhoogd inbraakrisico en de toegankelijkheid van tuin en bos, en stellen dat de verwerende partij in de bestreden beslissing foutief hun bezwaren citeert en weergeeft.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partijen daarmee een andere wending geven aan de in hun beroepsverzoekschrift geformuleerde kritiek en ziet daarvoor geen redenen: de verzoekende partijen verantwoorden dat ook niet, zodat de aanvullende in de wederantwoordnota geformuleerde kritiek niet ontvankelijk is.

3.

In het enig middel voeren de verzoekende partijen vooral aan dat de verwerende partij met de bestreden beslissing niet tegemoetkomt aan hun bezwaren en dat de aanvraag niet verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening mag de Raad, door de uitoefening van het wettigheidsstoezicht op de bestreden beslissing, zijn beoordeling niet in de plaats stellen van die van het vergunningverlenend bestuursorgaan dat daarbij een discretionaire bevoegdheid heeft.

De Raad is alleen bevoegd te onderzoeken of de overheid haar appreciatiebevoegdheid behoorlijk heeft uitgeoefend, meer bepaald of zij rechtmatig en niet kennelijk onredelijk haar beslissing genomen heeft op basis van een eigen, zorgvuldig uitgevoerd, feitelijk en juridisch onderzoek. De Raad heeft dan slechts een marginale toetsingsbevoegdheid en zal een bestreden beslissing dan alleen vernietigen bij kennelijke onredelijkheid.

Een bestreden beslissing is kennelijk onredelijk wanneer de Raad oordeelt dat de verwerende partij dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het ondenkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur in dezelfde omstandigheden dezelfde beslissing neemt.

Om te voldoen aan de motiveringsverplichting volstaat het dat de verwerende partij in de bestreden beslissing de redenen vermeldt waarop de beslissing steunt. De verwerende partij is niet verplicht alle aangevoerde bezwaren één voor één te beantwoorden.

4.

De verwerende partij heeft in de bestreden beslissing de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren samengevat en beantwoord.

De verwerende partij moet, anders dan de verzoekende partijen lijken te veronderstellen, niet op elk bezwaar afzonderlijk antwoorden. Het volstaat dat uit de volledige bestreden beslissing blijkt waarom de verwerende partij een vergunning verleent.

In de bestreden beslissing beoordeelt de verwerende partij de goede ruimtelijke ordening als volgt:

“De aanvraag is deels gelegen in woongebied, gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, parkgebied, agrarisch gebied en grotendeels is de zone voor waterwegen en is in overeenstemming met de bepalingen volgens het gewestplan.

De dijkverhogings- en verstevigingswerken kaderen in het Sigmaplan dat tot doel heeft de dijken tot een bepaalde hoogte aan te leggen in functie van het garanderen van de veiligheid tegen overstromingen. Het gaat dus om het uitvoeren van noodzakelijke waterbeheersingswerken teneinde de achterliggende gebieden en woonwijken tegen watersnood te beschermen. In die zin worden dus de diverse bestemmingsgebieden zelf ook gevrijwaard ten aanzien van functie en gebruik.

Het project werd reeds vergund op 24/06/2010. Voorliggende aanvraag beoogt enkele wijzigingen aan de werken in het kader van stabiliteit en het verminderen van de grondinname van de werken ter hoogte van de wijk Jabeke. Hier werd geopteerd om met een steilere dijk te werken tot op 8,00m TAW. Hierdoor blijft de bestaande drainage in gebruik en dient er aan de landzijde van de dijk geen bijkomende inname te gebeuren.

Het gaat om de ophoging en de versterking van bestaande dijken die nu al het landschap bepalen.

De bronzone ter hoogte van het kasteelpark wordt gevrijwaard.

Over de ganse lengte van de dijk wordt een verhard jaagpad aangelegd, zodat recreatief medegebruik mogelijk is (wandelen en fietsen). Het pad wordt afgezet met wegneembare paaltjes. Zo is het pad – indien nodig – bruikbaar als dienstweg, maar wordt er verder vermeden dat het pad gebruikt wordt door ander gemotoriseerd verkeer.

In het kader van het openbaar onderzoek werden vijf bezwaren ingediend. Deze konden deels worden weerlegd of waren niet van stedenbouwkundige aard. Aan de gegronde bezwaren worden voorwaarden gekoppeld.

De adviezen van de adviserende instanties zijn (voorwaardelijk) gunstig.

Met betrekking tot de ontbossing, verwijst het Agentschap voor Natuur en Bos naar een goedgekeurde passende beoordeling en naar het compensatiedossier (nr. COMP-06-022-OV) in het kader van de vorige aanvraag. De ontbossing maakt evenwel geen deel uit van de voorliggende aanvraag.

Uit de MER-screening blijkt dat er geen MER-rapport dient opgemaakt te worden.

De aanvraag is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.”

De verzoekende partijen moeten de onjuistheid of de kennelijke onredelijkheid van deze beoordeling van een goede ruimtelijke ordening aantonen.

Uit de beoordeling van een goede ruimtelijke ordening in de bestreden beslissing blijkt echter duidelijk dat de aanvraag werken beoogt om achterliggende woonwijken, zoals waar de verzoekende partijen wonen, te beschermen tegen watersnood. De verwerende partij stelt dat de impact van deze werken op het landschap miniem is omwille van de ophoging en de versterking van reeds bestaande dijken. Op de dijk wordt een verhard jaagpad aangelegd dat bruikbaar is als dienstweg en eveneens door wandelaars en fietsers gebruikt kan worden, terwijl het, om gemotoriseerd verkeer er op te vermijden, ‘afgesloten’ wordt met wegneembare paaltjes. De verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing ook naar de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren en naar de (voorwaardelijk) gunstige adviezen.

De verzoekende partijen stellen louter in algemene bewoordingen dat de verwerende partij, bij de beoordeling van een goede ruimtelijke ordening, geen rekening houdt met hun bezwaren over hinderaspecten.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partijen niet aantonen welke hinderaspecten de verwerende partij niet voldoende onderzoekt of hoe de motivering van de beoordeling van een goede ruimtelijke ordening onjuist of kennelijk onredelijk is.

Voor zover de verzoekende partijen verwijzen naar mogelijke privacyhinder door inkijk in hun tuinen vanop de dijk, oordeelt de Raad dat de dijk nu reeds gebruikt wordt door wandelaars en mountainbikers, zodat dit hinderaspect dan ook reeds bestaat en niet zonder meer het gevolg is van de met de bestreden beslissing vergunde werken.

De verzoekende partijen blijven in gebreke concreet aan te tonen dat deze hinder zal vergroten met de door de bestreden beslissing vergunde werken.

Zoals reeds gesteld, beperken de verzoekende partijen zich tot de eenvoudige bewering dat de verwerende partij hun bezwaren niet behandeld heeft.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partijen niet aantonen dat de motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot de door de verzoekende partijen tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren en de hinderaspecten, niet afdoende is, en verwerpt dan ook het enig middel.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van nv WATERWEGEN EN ZEEKANAAL is onontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 525 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 13 september 2016 door de eerste kamer.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Jonathan VERSLUYS

Eddy STORMS